رابطه سبک‌های دلبستگی و خودکنترلی با رفتارهای پرخطر دانش آموزان دختر دبیرستان‌های شهر تهران

هاجر شاهی[1]، دکتر زهره صادقی افجه[2]، دکتر فریبا مرادی عباس‌آبادی[3]

۱. کارشناس ارشد، گروه روان‌شناسی، واحد ورامین- پیشوا، دانشگاه آزاد اسلامی، ورامین، ایران.
۲. گروه روان‌شناسی، واحد ورامین- پیشوا، دانشگاه آزاد اسلامی، ورامین، ایران. (نویسنده مسئول).
۳. گروه روان‌شناسی، واحد ورامین- پیشوا، دانشگاه آزاد اسلامی، ورامین، ایران

مجله پیشرفت‌های نوین در علوم رفتاری، دوره پنجم، شماره چهل و پنجم، تیرماه ۱۳۹۹، صفحات ۲۴-۱۲

چکیده

هدف از انجام این پژوهش تعیین رابطه سبک‌های دلبستگی و خودکنترلی با رفتارهای پرخطر دانش‌آموزان دختر دبیرستان‌های شهر تهران بود. روش پژوهش توصیفی و از نوع همبستگی بود. جامعه آماری پژوهش حاضر شامل کلیه دانش‌آموزان دختر دوره دوم متوسطه شهر تهران در سال تحصیلی ۹۸-۱۳۹۷ به تعداد ۸۲۰۹۹ نفر دختر بودند. حجم نمونه ۳۸۲ نفر از این دانش‌آموزان بر اساس فرمول کوکران و به شیوه نمونه‌گیری تصادفی خوشه‌ای انتخاب و به پرسشنامه‌های رفتارهای پرخطر نیازی، عباس زاده و سعادتی (۱۳۹٦)، سبک‌های دلبستگی کولینز و رید (۱۹۹۰) و خودکنترلی تانجی بائومیستر و بونه (۲۰۰٤)، پاسخ دادند. داده‌های جمع‌آوری‌شده با استفاده از ضریب همبستگی پیرسون و تحلیل رگرسیون چندمتغیره به روش هم‌زمان تحلیل شد. یافته‌ها نشان داد که بین سبک‌های دلبستگی و خودکنترلی با رفتارهای پرخطر رابطه معنی‌داری وجود دارد ($P<۰/۰۱$). نتایج تحلیل رگرسیون چندمتغیره نیز آشکار کرد که ۷۰٪ درصد از کل واریانس رفتارهای پرخطر به‌وسیله سبک‌های دلبستگی و خودکنترلی تبیین می‌شود. با توجه به نتایج حاصله از تحقیق حاضر در خصوص قدرت پیش‌بینی سبک‌های دلبستگی و خودکنترلی در تغییرات رفتارهای پرخطر دختران نوجوان، پیشنهاد می‌شود به جهت پیشگیری از رفتارهای پرخطر در نوجوانان دختر، طرح‌های پژوهشی مداخله‌ای در خصوص آموزش خودکنترلی به نوجوانان و آشنایی والدین به سبک‌های دلبستگی و راه‌های افزایش سبک‌های ایمن طرح‌ریزی و اجرا شود.

واژه‌های کلیدی: رفتارهای پرخطر، سبک‌های دلبستگی و خودکنترلی.

[Downloaded from ijndibs.com on 2026-11-23]

مقدمه

از منظر روان‌شناسی تحولی می‌توان به گستره نوجوانی، دوره مرور علائم مرضی روان‌شناختی اطلاق نمود. نوجوانی دوره آسیب‌پذیری است که می‌تواند با رفتارهای پرخطر[1] همراه باشد. رفتارهای پرخطر، رفتارهای بالقوه‌ای هستند که مخرب بوده و افراد به‌طور ارادی یا بدون اطلاع از پیامدهای نامطلوب و منفی آن مرتکب می‌شوند (رضایی جمالویی، حسنی و نورمحمدی، ۱۳۹۸). رفتارهای پرخطر به رفتارهایی گفته می‌شود که سلامت و بهزیستی جسمی، روانشناختی و اجتماعی افراد جامعه را به خطر می‌اندازد (پولاسچک و ونگ[2]، ۲۰۲۰) و شامل مصرف الکل و سوءمصرف مواد، صدمات و خشونت، مصرف تنباکو، رژیم‌های غذایی نامناسب، بی‌تحرکی و رفتارهای جنسی پرخطر است (پناهی و همکاران، ۱۳۹۷). عوامل متعددی می‌تواند در بروز رفتارهای پرخطر در نوجوانان دختر نقش داشته باشد که یکی از این عوامل می‌تواند سبک‌های دلبستگی[3] باشد (هو، شو و چن[4]، ۲۰۱۹). بر اساس دیدگاه بالبی، دلبستگی از طریق روابط غیرکلامی بین نوزاد و مراقب اولیه آن‌ها شکل می‌گیرد. سبک‌های دلبستگی به مدل‌های درون‌کاری معینی از دلبستگی اشاره دارد که شکل پاسخ‌های رفتاری افراد را به جدایی از نگاره‌ای دلبستگی و پیوند مجدد با این نگاره‌ها تعیین می‌کند. این مدل‌های درون‌کاری یک پایگاه امنی را برای فرد فراهم می‌کند که وی را قادر می‌سازد احساسات خود را به روشی نسبتاً مستقل و کاربردی تنظیم کند؛ بنابراین این سبک‌های دلبستگی عمدتاً بر اساس تجربه‌های فرد با مراقبت اولیه توسط والدین شکل می‌گیرند، در طول زندگی نسبتاً پایدار می‌مانند و بر تعامل‌های اجتماعی وی تأثیرگذار است (فوچشوبر[5] و همکاران، ۲۰۱۹).

افرادی که سبک دلبستگی ایمن دارند، به دلیل در دسترس بودن مراقب اولیه خود در زندگی، اعتمادبه‌نفس بیشتری از خود نشان می‌دهند و از مراقب خود به‌عنوان پناهگاهی برای کشف جهان استفاده می‌کند (سوری، گارگ و تولیا[6]، ۲۰۱۹). افراد دارای دلبستگی ایمن، به‌راحتی می‌توانند با دیگران رابطه برقرار کنند و در جهت دریافت حمایت دیگران، از خود تمایل نشان دهند. کسانی که سبک دلبستگی ایمن دارند، تصور مثبتی از خود داشته و از دیگران نیز توقعات و انتظارات معقول و مثبتی دارند (هازن و شاور، ۱۹۸۷؛ به نقل از پرویزی و صادقی، ۱۳۹۶) و مدیریت تنظیم هیجانی بالاتر (میکولینسر و شاور[7]، ۲۰۱۹) و قدرت سازگاری بیشتری نیز برخوردار هستند (هولت، کورنهابر، کویت، روگرز، شاو، لاو و کلاری[8]، ۲۰۱۹). افرادی که دارای سبک دلبستگی ناایمن اجتنابی هستند، نسبت به دیگران بدبین بوده و علائم اختلال شخصیت پارانوئید بیشتری از خود نشان می‌دهند (لاوین، بوسی، وارسی و بری[9]، ۲۰۱۹). افرادی که از دلبستگی ناایمن دوسوگرای اضطرابی برخوردار هستند، اعتمادبه‌نفس پایین و انفعال بیشتری دارند،

1. high risk behaviors
2. Polaschek & Wong
3. attachment styles
4. Chen, Hu, Shu & Chen
5. Fuchshuber, Hiebler-Ragger, Kresse, Kapfhammer & Unterrainer
6. Suri, Garg & Tholia
7. Mikulincer & Shaver
8. Holt, Kornhaber, Kwiet, Rogers, Shaw, Law & Cleary
9. Lavin, Bucci, Varese & Berry

[Downloaded from ijndibs.com on 2026-11-23]

توانایی مدیریت استرس کمتری دارند و خود را منزوی احساس می‌کنند و در مواقع نیاز از دیگران درخواست کمک نمی‌کنند. کودکان با این سبک دلبستگی وقتی مراقبان آن‌ها غایب است به‌ندرت علائم استرس را از خود نشان می‌دهند و موقعی که مراقب آن‌ها نزد کودک برمی‌گردد مراقب خود را نادیده می‌گیرند (سوری، گارگ و تولیا، ۲۰۱۹).

سبک دلبستگی ناایمن می‌تواند نقش مهمی در بروز رفتارهای پرخطر جنسی در نوجوانان داشته باشد (کیم و میلر[1]، ۲۰۲۰). همچنین سبک دلبستگی ناایمن منجر به این می‌شود که نوجوانان رفتارهای پرخطری در زمینه مصرف مواد مخدر و نوشیدن الکل داشته باشند (زاژور[2] و همکاران، ۲۰۲۰). بر اساس نتایج‌ها پژوهش‌ها، بیشترین تغییرات رفتارهای پرخطر مربوط به سبک دلبستگی ناایمن است (جوادی، زابلی و الله وردی، ۱۳۹۵). همچنین در یک پژوهش نشان داده‌شده است که بین سبک‌های دلبستگی و رفتارهای پرخطر در نوجوانان دبیرستانی رابطه وجود دارد و سبک‌های دلبستگی نقش پیش‌بینی کننده‌ای در بروز رفتارهای پرخطر دانش‌آموزان دارند. دانش‌آموزانی که از سبک دلبستگی ناایمن اجتنابی برخوردار هستند، در سال‌های نوجوانانی رفتارهای پرخطرتری را از خود نشان می‌دهند (فیلیپس، برانچ و سیمپسون[3]، ۲۰۱۸). در یک پژوهش دیگر ارتباط معنی‌داری بین دلبستگی ناایمن اجتنابی با بروز مشکلات و رفتارهای پرخطر در نوجوانی بیان‌شده است، به این صورت که نوجوانانی که دلبستگی ناایمن و اجتنابی دارند دارای مشکلات بیشتری در رفتار و عواطف هستند (وامبائو، اوبوندو، بیفولکو و کومار[4]، ۲۰۱۸).

همچنین، افراد دلبسته ایمن درک بهتری از هیجان‌ها دارند و در مقایسه با افراد ناایمن، در تنظیم هیجان توانایی بیشتری دارند. در مقابل کسانی که از دلبستگی ناایمن برخوردار بودند و از سبک‌های تنظیم هیجانی سازش‌نایافته استفاده می‌کنند، ذهنی آشفته داشتند و در تنظیم هیجانی و سازگاری ناتوان هستند (بکندام[5]، ۲۰۰۱؛ به نقل از ناصر قلی بافقی، ملایی و حسن زاده، ۱۳۹۵) که همه اینها می‌تواند در بروز رفتارهای پرخطر مؤثر باشد. از طرفی دیگر، خودکنترلی[6] عاملی مهم در بروز مشکلات نوجوانان در زمینه رفتارهای پرخطر و سوءمصرف مواد مخدر است (بشیریان، حیدرنیا، وردی پور و حاجی‌زاده، ۱۳۹۱). خودکنترلی می‌تواند عاملی بازدارنده در بروز رفتارهای پرخطر در نوجوانان باشد (لیو، وانگ و تیان[7]، ۲۰۱۹). خودکنترلی بیانگر قسمتی از رابطه چالش‌برانگیز بین بروز و سرکوب احساس با علائم منفی جسمانی و روانی باشد. خودکنترلی به‌عنوان ظرفیت تغییر دادن پاسخ‌ها به‌منظور قراردادن آن‌ها در ارزش‌ها، هنجارها و اهداف درازمدت است (دوکورث و کرن[8]، ۲۰۱۱؛ به نقل از کاشانکی، قربانی و حاتمی، ۱۳۹۵). خودکنترلی در تئوری یادگیری اجتماعی بیانگر این حقیقت است که خودکنترلی به‌عنوان یک مفهوم قابل‌تعبیر، قابل یادگیری و آموزش است (بشیریان، حیدرنیا، اله وردی پور و حاجی زاده، ۱۳۹۱). خودکنترلی یعنی فرد، کنترل رفتارها، احساسات و غرایز خود را باوجود برانگیختن برای عمل داشته باشد. یک کودک یا نوجوان با خودکنترلی زمانی را صرف فکر کردن به انتخاب‌ها و نتایج احتمالی

1. Kim & Miller
2. Zakhour
3. Phillips, Branch & Simpson
4. Wambua, Obondo, Bifulco & Kumar
5. Bekendam
6. self-control
7. Liu, Wang & Tian
8. Duckworth & Kern

[Downloaded from ijndibs.com on 2026-11-23]

می‌کند و سپس بهترین گزینه انتخاب می‌نماید. خودکنترلی تحت عنوان کاربرد صحیح هیجان‌ها معرفی‌شده است و طبق این تعریف خودکنترلی به قدرت تنظیم احساسات، موجب افزایش ظرفیت شخصی برای تسکین دادن خود، درک کردن اضطراب، افسردگی یا بی‌حوصلگی‌های اشاره دارد (موسوی مقدم، نوری، خدادادی، احمدی و غیاثی، ۱۳۹٦).

بر اساس پیشینه پژوهش، نشان داده‌شده است که بین خودکنترلی و هیجان‌پذیری با رفتارهای پرخطر رابطه وجود دارد، به‌صورتی که هیجان پذیری و خودکنترلی می‌توانند رفتارهای پرخطر را پیش‌بینی کنند (دلالتگر لنگرودی، حسین خانزاده، طاهر و مجرد، ۱۳۹۷). همچنین نقش خودکنترلی در بهبود کارکردهای تحصیلی نشان داده‌شده است، به‌طوری‌که خودکنترلی نقش مهمی در پیش‌بینی پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان در محیط مدرسه ایفا می‌کند (دوکورث، تاکسر، اسکریس-وینکلر، گالا و گروس[1]، ۲۰۱۹). درمجموع می‌توان گفت، آنچه مشخص است، سبک‌های دلبستگی و خودکنترلی در بروز رفتارهای پرخطر نقش دارند؛ اما آنچه در مطالعات قبلی از دید پژوهشگران غافل مانده است، بررسی نقش هم‌زمان سبک‌های دلبستگی و خودکنترلی با رفتارهای پرخطر در نوجوانان است که در این پژوهش به بررسی این مهم پرداخته‌شده است. تحقیق در این زمینه می‌تواند نتایج مفیدی برای سازمان آموزش‌وپرورش و همچنین مراکز مشاوره و خدمات روانشناختی برای برنامه‌ریزی بهتر در جهت کمک به بهبود و کاهش رفتارهای پرخطر به همراه داشته باشد. لذا از آنجایی در پژوهش‌های پیشین نقش تعاملی سبک‌های دلبستگی و خودکنترلی بر رفتارهای پرخطر دانش‌آموزان دختر دبیرستانی شهر تهران موردپژوهش واقع نشده است، در راستای رفع این خلأ تحقیقاتی در این پژوهش به بررسی این سوال پرداخته‌شده است که آیا بین سبک‌های دلبستگی و خودکنترلی با رفتارهای پرخطر دانش‌آموزان رابطه وجود دارد؟

روش پژوهش

پژوهش حاضر توصیفی- همبستگی بود. جامعه آماری پژوهش حاضر شامل کلیه دانش‌آموزان دختر دوره دوم متوسطه شهر تهران در سال تحصیلی ۹۸-۱۳۹۷ به تعداد ۸۲۰۹۹ نفر دختر بودند. در این پژوهش، بر اساس فرمول کوکران و به روش نمونه‌گیری تصادفی خوشه‌ای حجم نمونه ۳۸۲ نفر برآورد شد. با توجه به گستردگی جامعهٔ آماری، شهر تهران به ۵ خوشه شمال، جنوب، شرق، غرب و مرکز تقسیم شد و از هر خوشه یک منطقه (منطقه ٤ از شرق تهران، منطقه ۲۱ از غرب تهران، منطقه ١٦ از جنوب تهران، منطقه ۱ از شمال تهران و منطقه ٦ از مرکز تهران) و از هر منطقه ۲ دبیرستان (درمجموع ۱۰ دبیرستان) و از هر دبیرستان ۲ کلاس و از هر کلاس ۱۵ الی ۲۰ نفر به‌طور تصادفی انتخاب شدند. ازجمله اصول رعایت شده اخلاقی بر اساس انجمن روان‌شناسی آمریکا[2] عدم تضییع حقوق دانش‌آموزان در پژوهش و رعایت حقوق انسانی آن‌ها بود. توضیح به افراد شرکت‌کننده در پژوهش که مشارکت در تحقیق برای آن‌ها خطرناک نبوده و یا حداقل خطر را دارد. توضیح کامل و مفید برای دانش‌آموزان برای آماده کردن پژوهش، کسب رضایت آگاهانه از آن‌ها، اختیاری بودن پژوهش در اختیار قراردادن نتایج در صورت تمایل به دانش‌آموزان از دیگر اصول اخلاقی رعایت شده در این پژوهش بود. جهت تجزیه‌وتحلیل داده‌ها در سطح توصیفی و استنباطی عمل شد. در سطح آمار

1. Duckworth, Taxer, Eskreis-Winkler, Galla & Gross
2. American Psychological Association

[Downloaded from ijndibs.com on 2026-11-23]

استنباطی جهت بررسی روابط بین متغیرها از ضریب همبستگی پیرسون و تحلیل رگرسیون چندمتغیره به روش هم‌زمان استفاده شد. ابزار تجزیه‌وتحلیل داده‌ها نرم‌افزار SPSS نسخه ۲٤ بود.

ابزار پژوهش

پرسشنامه رفتارهای پرخطر[1] (HRBS) نیازی، عباس زاده و سعادتی (۱۳۹٦): این پرسشنامه شامل ۹۸ گویه است و در طیف لیکرت ۵ درجه‌ای نمره‌گذاری می‌شود. به این صورت که خیلی کم نمره ۱، کم نمره ۲، متوسط نمره ۳، زیاد نمره ٤ و خیلی زیاد نمره ۵ تعلق می‌گیرد. سوالات ۳۰، ۳۱، ۳۲، ۳۵، ۳٦ و ۹۰ به‌طور معکوس نمره‌گذاری می‌شود. برای بررسی پایایی پرسشنامه از آلفای کرونباخ استفاده‌شده است که ضریب مؤلفه‌ها بالاتر از ۰/٦۰ و شاخص پایایی مرکب برای رفتارهای پرخطر نیز برابر با ۰/۹۳ گزارش‌شده است (نیازی، عباس زاده و سعادتی، ۱۳۹٦). در این پژوهش برای بررسی همسانی درونی پرسشنامه از ضریب آلفای کرونباخ استفاده‌شده است که ضریب آلفای کرونباخ کل سوالات ۰/۹۱ به دست آمد.

مقیاس سبک‌های دلبستگی بزرگسالان[2] (AAS) کولینز و رید[3] (۱۹۹۰): این مقیاس ۱۸ گویه و سه زیر مؤلفه شامل دلبستگی ایمن با سوالات ۱، ٦، ۸، ۱۲، ۱۳ و ۱۷؛ دلبستگی ناایمن دوسوگرای اضطرابی با سوالات ۳، ٤، ۹، ۱۰، ۱۱ و ۱۵؛ دلبستگی ناایمن اجتنابی با سوالات ۲، ۵، ۱٤، ۱٦، ۱۷ و ۱۸ را اندازه‌گیری می‌کند (خانجانی، قنبری و نعیمی، ۱۳۹۸). سوالات مقیاس توسط علامت‌گذاری بر روی یک مقیاس ۵ درجه‌ای از نوع لیکرت شامل کاملاً مخالفم نمره ۱ تا حدودی مخالفم نمره ۲، نه مخالف و نه موافق نمره ۳ تا حدودی موافق نمره ٤ و کاملاً موافق نمره ۵ نمره‌گذاری می‌شود. روایی سازه مقیاس توسط سازندگان آن بررسی و همبستگی معنی‌داری بین خرده مقیاس‌های آن با نمره کل وجود داشت که نشان‌دهنده روایی سازه مقیاس است (کولینز و رید، ۱۹۹۰). روایی همگرایی مقیاس سبک‌های دلبستگی با اعتیاد به اینترنت تائید شده است (ایچنبرگ، سچوت، دکر و سیندلار[4]، ۲۰۱۷). ضریب پایایی بازآزمایی این آزمون توسط کولینز و رید (۱۹۹۰) برای هر یک از سه زیر مقیاس ایمن، اجتنابی و دوسوگرا به ترتیب، ۰/٦۸، ۰/۷۱ و ۰/۵۲ گزارش‌شده است. در داخل ایران پایایی آزمون با ضریب آلفای کرونباخ برای دلبستگی ایمن ۰/۸۹، دلبستگی ناایمن دوسوگرای اضطرابی ۰/۷۷ و دلبستگی ناایمن اجتنابی ۰/۸۱ گزارش‌شده است (رضایی جمالویی، حسنی و نورمحمدی، ۱۳۹۸) بررسی نتایج یک پژوهش دیگر ضرایب آلفای کرونباخ مقیاس را در دامنه بین ۰/۸۱ تا ۰/۸۷ به دست آورده است (فوچشوبر و همکاران، ۲۰۱۹). در این پژوهش برای بررسی همسانی درونی پرسشنامه از ضریب آلفای کرونباخ استفاده‌شده است که ضریب آلفای کرونباخ کل سوالات ۰/۸٦ به دست آمد.

مقیاس خودکنترلی فرم کوتاه[5] (BSCS) تانجی، بائومیستر و بونه[6] (۲۰۰٤): این مقیاس شامل ۱۳ گویه است که دو مؤلفه خودکنترلی منع‌کننده با سوالات ۱، ۲، ۵، ٦، ۹ و ۱۲؛ خودکنترلی اولیه با سوالات ۳، ۱۰، ۱۱ و ۱۳ را اندازه‌گیری می‌کند. سوالات ٤،

[1]. High-Risk Behavior scale (HRBS)
[2]. Adult Attachment Scale (AAS)
[3]. Collins & Read
[4]. Eichenberg, Schott, Decker & Sindelar
[5]. brief self-control scale (BSCS)
[6]. Tangney, Baumeister & Boone

[Downloaded from ijndibs.com on 2026-11-23]

۷ و ۸ نمره‌گذاری نمی‌شوند و در هیچ‌کدام از مؤلفه‌ها قرار ندارند (موسوی مقدم، نوری، خدادای، احمدی و غیاثی، ۱۳۹٦). نمره‌گذاری مقیاس در طیف ۵ درجه‌ای لیکرت صورت می‌گیرد به این طریق که هرگز ۱ نمره تا حدی ۲ نمره، نظری ندارم ۳ نمره، زیاد ٤ نمره و بسیار زیاد ۵ نمره تعلق می‌گیرد (فلرتون، لانه، نویل و دونپورت[1]، ۲۰۱۸). سوالات ۲، ۳، ٤، ۵، ۷، ۹، ۱۰، ۱۲، ۱۳ به‌صورت معکوس نمره‌گذاری می‌شوند. به این صورت که به هرگز ۵ نمره تا حدی ٤ نمره، نظری ندارم ۳ نمره، زیاد ۲ نمره و بسیار زیاد ۱ نمره تعلق می‌گیرد. در پژوهش‌های داخل ایران برای بررسی اعتبار پرسشنامه از آلفای کرونباخ استفاده‌شده است که ضریب ۰/۸۵(کاشانکی، قربانی و حاتمی، ۱۳۹۵)، ضریب ۰/۸۳(محمدخانی، یگانه و کریم‌پور، ۱۳۹٤) و ضریب ۰/۷۹ به‌دست‌آمده است (حسین‌خانزاده و همکاران، ۱۳۹٤). در پژوهش‌های خارج کشور اعتبار پرسشنامه ضریب آلفای کرونباخ ۰/۸۳(تاگنی، بائومیستر و بونه، ۲۰۰٤)، ضریب ۰/۸۸(دو، ون کونینسبروگن و کرخوف[2]، ۲۰۱۸) و ضریب ۰/۸٤ به‌دست‌آمده است (پلیارسکا و بائومیستر[3]، ۲۰۱۸). در این پژوهش برای بررسی همسانی درونی پرسشنامه از ضریب آلفای کرونباخ استفاده‌شده است که ضریب آلفای کرونباخ کل سوالات ۰/۷٤ به دست آمد.

یافته‌ها

توصیف ویژگی‌های جمعیت شناختی سن و معدل افراد نمونه را نشان داد که میانگین سن افراد نمونه ۱٦/۹٦ و میانگین معدل آن‌ها ۱٦/۷۵ بود.

جدول ۱. تعداد، حداقل، حداکثر، میانگین و انحراف معیار متغیرهای پژوهش (تعداد= ۳۸۲ نفر)

متغیرهای پژوهش	حداقل	حداکثر	میانگین	انحراف معیار	آماره KS	معناداری
رفتارهای پرخطر	۱۳٤	۲۳۷	۱۷۹/۵٤	۳۲/۲٤	۱/۰۵٦	۰/۲۳۵
سبک دلبستگی ایمن	۱۰	۲٤	۱٦/۵٤	۵/۱٤	۰/۲۱۵	۰/۰۵۹
سبک دلبستگی ناایمن دوسوگرا	۱۲	۲۳	۱۷/۲۳	۳/۸٦	۰/٤۵۸	۰/٤۳۵
سبک دلبستگی ناایمن اجتنابی	۱۳	۲۲	۱۷/۷۱	۲/۹۹	۰/۸۷۵	۰/۲۳۰
خودکنترلی	۱۷	٤۱	۲۷/٦۳	۷/۳۰۲	۰/۳۵٤	۰/٦۱۰

جدول ۱- شاخص‌های توصیفی و نرمال بودن داده‌ها را نشان می‌دهد. تعداد آزمودنی‌ها ۳۸۲ نفر بودند. بر اساس آزمون کلموگروف اسمیرنوف آماره‌های نرمال بودن بزرگتر از ۰/۰۵ هستند (P>۰/۰۵)، لذا توزیع نمرات دارای توزیع نرمال است، بر این اساس می‌توان از آزمون‌های پارامتریک ضریب همبستگی پیرسون و رگرسیون چندمتغیره استفاده نمود و لذا برای پیش‌بینی رفتارهای پرخطر بر اساس سبک‌های دلبستگی و خودکنترلی از ضریب همبستگی پیرسون و رگرسیون چندمتغیره استفاده‌شده است.

[1]. Fullerton, Lane, Nevill & Devonport
[2]. Du, Van Koningsbruggen & Kerkhof
[3]. Pilarska & Baumeister

[Downloaded from ijndibs.com on 2026-11-23]

جدول ۲. نتایج ماتریس همبستگی پیرسون بین سبک‌های دلبستگی با رفتارهای پرخطر

متغیرهای پژوهش	۱	۲	۳	٤	٥
۱-سبک دلبستگی ایمن	۱				
۲-سبک دلبستگی دوسوگرا	۰/۸۳٥** -	۱			
۳-سبک دلبستگی اجتنابی	۰/٥٧٥** -	۰/٧٤٥**	۱		
٤-خودکنترلی	۰/۸٥٥**	۰/٧٦۸** -	۰/٥٥۳** -	۱	
٥- رفتارهای پرخطر	۰/٦٥۳** -	۰/٧٥۱**	۰/٧٩٤**	۰/٦۳۲** -	۱

**معنادار در سطح ۰/۰٥

بر اساس جدول ۲- نتایج ماتریس ضریب همبستگی پیرسون نشان داد بین سبک دلبستگی ایمن (۰/٦٥۳- =r، ۰/۰۱ >p)، خودکنترلی (۰/٦٥۳- =r، ۰/۰۱ >p) با رفتارهای پرخطر رابطه منفی و معنی‌داری وجود دارد. همچنین بین سبک دلبستگی دوسوگرا (۰/٧٥۱ =r، ۰/۰۱ >p) و سبک دلبستگی اجتنابی (۰/٧٩٤ =r، ۰/۰۱ >p) با رفتارهای پرخطر رابطه مثبت و معنی‌داری وجود دارد. ازآنجایی‌که بین سبک‌های دلبستگی و خودکنترلی با رفتارهای پرخطر همبستگی معنادار وجود دارد، این امر ادامه تحلیل را ممکن می‌سازد. لذا برای پیش‌بینی رفتارهای پرخطر بر اساس سبک‌های دلبستگی و خودکنترلی از رگرسیون چندمتغیره استفاده‌شده است که نتایج در جدول ۳ آمده است.

جدول ۳. نتایج ضرایب رگرسیون چندمتغیره رفتارهای پرخطر بر اساس سبک‌های دلبستگی و خودکنترلی

متغیرهای پیش‌بین	ضرایب غیراستاندارد		ضرایب استاندارد	t	سطح معناداری
	B	خطای استاندارد	ضریب بتا (β)		
ثابت (Constant)	۷۲/۸٦٥	۱۳/۰۸۲	-	٥/٥۷۰	۰/۰۰۱
سبک دلبستگی ایمن	۰/٥۷۷	۰/٤۰۸	۰/۱۹۲	۲/٤۱٤	۰/۰٤۸
سبک دلبستگی دوسوگرا	۱/٥۲۹	۰/٥۳٤	۰/۱۸۳	۲/۸٦۲	۰/۰۰٤
سبک دلبستگی اجتنابی	٥/۸٤۸	۰/٤٦۰	۰/٥٤۳	۱۲/۷۲۱	۰/۰۰۱
خودکنترلی	۰/٤۹٥	۰/۲٤٥	۰/۱۱۲	۲/۰۱۸	۰/۰٤٤

R=۰/۸۳۷ ؛ R^2 =۰/۷۰۰ تعدیل‌شده ؛ R^2 = ۰/٦۹۷؛ F=۲۱۹/٦۸۳

با توجه نتایج به‌دست‌آمده از جدول فوق ۷۰ درصد از واریانس رفتارهای پرخطر بر اساس سبک‌های دلبستگی و خودکنترلی تبیین می‌شود. لذا می‌توان گفت رفتارهای پرخطر در نوجوانان بر اساس سبک‌های دلبستگی و خودکنترلی پیش‌بینی می‌شود.

[Downloaded from ijndibs.com on 2026-11-23]

بحث و نتیجه‌گیری

فرضیه اول: بین سبک‌های دلبستگی با رفتارهای پرخطر دانش‌آموزان دختر رابطه وجود دارد.

نتایج ماتریس ضریب همبستگی پیرسون نشان داد بین سبک دلبستگی ایمن با رفتارهای پرخطر رابطه منفی و معنی‌داری وجود دارد. همچنین بین سبک دلبستگی دوسوگرا و سبک دلبستگی اجتنابی با رفتارهای پرخطر رابطه مثبت و معنی‌داری وجود دارد. ازآنجایی‌که بین سبک‌های دلبستگی و خودکنترلی با رفتارهای پرخطر همبستگی معنادار وجود دارد. همچنین نتایج رگرسیون نشان داد که واریانس رفتارهای پرخطر بر اساس سبک‌های دلبستگی تبیین می‌شود. این نتیجه به‌دست‌آمده با نتایج تحقیقات هو، شو و چن (۲۰۱۹)، کیم و میلر (۲۰۲۰)، زاژور و همکاران (۲۰۲۰)، جوادی، زابلی و الله وردی (۱۳۹۵)، فیلیپس، برانچ و سیمپسون (۲۰۱۸)، وامبائو، اوبوندو، بیفولکو و کومار (۲۰۱۸) همسویی دارد. یافته ناهمسویی با نتیجه به‌دست‌آمده با نتیجه پژوهش حاضر وجود نداشت. در تبیین این نتیجه به‌دست‌آمده مبنی بر رابطه بین سبک‌های دلبستگی و رفتارهای پرخطر بر طبق نظریه دلبستگی، می‌توان چنین توضیح داد که اشخاص با دلبستگی ناایمن در روابط بین فردی احساس ترس، بی‌اعتمادی و عدم امنیت دارند. افراد با دلبستگی ناایمن نگران طرد و رها شدن توسط دیگران هستند. آن‌ها خود را لایق توجه و محبت نمی‌بینند و خرسندی کمی در روابط اجتماعی دارند. درنتیجه برای این اشخاص انجام برخی رفتارهای پرخطر مانند مصرف سیگار، مواد مخدر و روابط جنسی می‌تواند مفری برای گریز از زندگی واقعی و خوشنودی‌ها و ناکامی‌ها باشد. این اشخاص انجام رفتارهای پرخطر را راهی برای توجه، تأیید و اطمینان خاطر گرفتن از دیگران می‌دانند. با توسل به جنبه‌های اجتماعی و هیجانی رفتارهای پرخطر نیازهای روانی‌شان به تأیید و ترس از طرد شدن را کاهش می‌دهند. آن‌ها از طریق انجام رفتارهای پرخطر ممکن است بیشتر احساس کنند که موردعلاقه دیگران هستند و به خاطر حضور آن‌هاست که آن‌ها هم حضور دارند. بااین‌حال، رفتارهای پرخطر احساس‌های عدم امنیت و بی‌ارزشی شدید این افراد را به‌طور کامل تسکین نمی‌دهد. بنابراین رفتارهای پرخطر می‌تواند به منبع پریشانی خاطر دیگری در راه‌های ارتباطی برای این افراد تبدیل شود. افراد با دلبستگی ناایمن اجتنابی و دوسوگرا بیشتر احتمال دارد که از صمیمیت و وابستگی بترسند؛ این افراد الگوهای ذهنی منفی نسبت به دیگران دارند. درنتیجه ناایمن‌های اجتنابی و دوسوگرا از روابط رودررو، به این دلیل که دیگران را غیرقابل‌اعتماد می‌بینند، دوری کرده و احتمال بیشتری دارد که به رفتارهای پرخطری مانند انحرافات اینترنتی و اعتیاد به شبکه‌های مجازی که نیاز به سرمایه‌گذاری عاطفی زیادی ندارد، متمایل شوند. چنین افرادی به دلیل گرایش‌شان به حفظ فاصله با دیگران، جذب گمنام بودن در اینترنت می‌شوند و ازآنجاکه خطر و مسئولیت کمتری در تعامل‌های اینترنتی وجود دارد، اینترنت را برای تعامل‌های اجتماعی کمتر تهدیدکننده می‌بینند. اینترنت ارتباط‌های راه دوری را برای تعامل با دیگران به‌جای مراوده‌های چهره به چهره فراهم می‌کند؛ که با اولویت‌های بین فردی و استراتژی‌های منفعل آن‌ها هماهنگ است (توکلی، جمهری، فرخی، ۱۳۹۳). از طرف دیگر از دیدگاه بالبی، افرادی که درگذشته والدینی پاسخگو و حساس داشته‌اند به دیگران اعتماد می‌کنند و همچنین خود را ارزشمند می‌دانند و بنابراین مدل درون‌کاری مثبتی از خود و دیگران تشکیل می‌دهند و همین مدل درون کاری مثبت است که سبب ایجاد دلبستگی این آنان می‌شود و این دلبستگی ایمن خود زمینه‌ساز بسیاری از خصوصیات مثبت روانی در افراد و دوری از اختلالاتی چون رفتارهای پرخطر می‌شود بنابراین به نظر می‌رسد که مادر در این فرهنگ مراقب اصلی و پاسخگوی نیازهای

[Downloaded from ijndibs.com on 2026-11-23]

فوری فرزندان است و به‌احتمال‌زیاد نقش مهم‌تری در سلامت روانی آن‌ها دارد (بهروزی، شهنی ییلاق و علیزاده، ۱۳۹۲). لذا بر این اساس دانش‌آموزانی که مراقب اولیه خوبی داشته‌اند و پاسخگو بوده‌اند در آینده دارای سبک دلبستگی ایمنی خواهند بود و همین امنیت دلبستگی موجب بهبود بسیاری از مشکلات آن‌ها در طول سال‌های بعدی به‌ویژه دوری از رفتارهای پرخطر در آن‌ها می‌شود. لذا منطقی به نظر می‌رسد که بین سبک‌های دلبستگی و رفتارهای پرخطر رابطه وجود داشته باشد.

فرضیه دوم: بین خودکنترلی با رفتارهای پرخطر دانش‌آموزان دختر رابطه وجود دارد.

نتایج ماتریس ضریب همبستگی پیرسون نشان داد بین خودکنترلی با رفتارهای پرخطر رابطه منفی و معنی‌داری وجود دارد. همچنین نتایج رگرسیون نشان داد که واریانس رفتارهای پرخطر بر اساس خودکنترلی تبیین می‌شود. این نتیجه به‌دست‌آمده با نتایج تحقیقات لیو، وانگ و تیان (۲۰۱۹)، دلالتگر لنگرودی، حسین خانزاده، طاهر و مجرد (۱۳۹۷)، دوکورث، تاکسر، اسکریس-وینکلر، گالا و گروس (۲۰۱۹) همسویی دارد. یافته ناهمسویی با نتیجه به‌دست‌آمده با نتیجه پژوهش حاضر وجود نداشت. در تبیین این نتیجه به‌دست‌آمده مبنی بر رابطه بین خودکنترلی و رفتارهای پرخطر می‌توان گفت که خودکنترلی به توانایی کنترل رفتارها، احساس‌ها و غرایز باوجود برانگیختن آن‌ها اشاره دارد. یک فرد برخوردار از خودکنترلی، قبل از انجام هر عملی، زمانی را صرف فکر کردن درباره انتخاب‌ها و نتایج احتمالی آن‌ها می‌کند و سپس به انتخاب و اجرای آن می‌پردازد. خودکنترلی تحت عنوان کاربرد صحیح هیجان‌ها هست. قدرت تنظیم هیجان‌ها موجب افزایش ظرفیت شخصی برای تسکین خود، درک کردن اضطراب‌ها، افسردگی‌ها یا بی-حوصلگی‌های متداول می‌شود. خودکنترلی فرایندی است که طی آن، فرد رفتار خود را پایش می‌کند و مطابق با استانداردها، اهداف و معیارهایی که دارد درباره‌ی رفتار خود قضاوت می‌کند و با توجه به نتیجه‌ی قضاوت به تنظیم رفتار خود می‌پردازد. بندورا معتقد است خودکنترلی در بهبود و کنترل سلامتی اهمیت دارد. او بیان می‌کند که افراد پیوسته با رفتار خود هدایت می‌شوند (برزگر خضری و خدابخشی کولایی، ۱۳۹۶)؛ بنابراین پایش درست رفتار می‌تواند برای رسیدن به‌سلامتی مؤثر باشد و کمبود آن به بروز مشکل و بروز رفتارهای پرخطر در افراد منجر شود. لذا منطقی به نظر می‌رسد که بین خودکنترلی و رفتارهای پرخطر رابطه وجود داشته باشد. همکاری نامناسب برخی از دانش‌آموزان که محقق جهت جلوگیری از آسیب و خطابه نتایج تحقیق به دانش‌آموزان درباره تحقیق و محرمانه بودن اطلاعات آنان گفتگو کرده و فرصت کافی جهت پاسخگویی به سوالات در اختیار آن‌ها قرارداد. یکی از محدودیت‌های عمده این مطالعه مقطعی بودن آن است. محدودیت تبیین علی مطالعات همبستگی نیز ازجمله محدودیت‌های این تحقیق است. از تعمیم نتایج با سایر جوامع باید جانب احتیاط را در نظر گرفت. پیشنهاد می‌شود پژوهش‌های مشابه در دیگر شهرها و فرهنگ‌های دیگر برای شناخت عوامل مؤثر بر رفتارهای پرخطر بر روی دانش‌آموزان اجرا شود. انجام پژوهش‌های بیشتر بر روی نمونه‌های دیگر (به‌خصوص دانش‌آموزان پسر) جهت تعمیم نتایج از اهمیت بسزایی برخوردار است. بر اساس یافته‌های پژوهش، می‌توان در سطح پیشگیری پیشنهادی شامل افزایش مهارت‌های مراقبتی در روابط خانوادگی (مخصوصاً رابطه والدین-کودک) باهدف شکل-گیری ایمن و پیوند والدینی مناسب بدون افراط در حمایت و مراقبت از فرزندان از طریق بسته‌های آموزشی و تشکیل کلاس‌های آموزشی فرزند پروری مثبت به والدین کودکان انجام داد. بدین لحاظ آموزش سبک والدینی در این زمینه جزء اهداف اصلی

[Downloaded from ijndibs.com on 2026-11-23]

برنامه‌های کاهش رفتارهای پرخطر در دانش‌آموزان دختر باشد. مشاوران و روانشناسان بالینی با مداخلات آموزشی و روان‌شناختی به بهبود خودکنترلی در نوجوانان پرداخته تا از این طریق بتوانند رفتارهای پرخطر آنان را کاهش دهند.

منابع

- برزگر خضری، ر؛ و خدابخشی کولایی، آ. (۱۳۹٦). رابطه‌ی خودکنترلی و جهت‌گیری مذهبی با نگرش به روابط قبل از ازدواج در دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی واحد رباط کریم. *مجله پژوهش در دین و سلامت*، ۳(٤)، ۱۸-۵.
- بشیریان، س؛ حیدرنیا، ع. ر؛ اله وردی پور، ح؛ و حاجی زاده، ا. (۱۳۹۱). بررسی رابطه خود کنترلی با تمایل نوجوانان به مصرف مواد مخدر. *مجله علمی دانشکده پرستاری و مامایی همدان*، ۲۰(۱)، ۵۵-٤۵.
- بهروزی، ن؛ شهنی ییلاق، م؛ و علیزاده، ی. (۱۳۹۲). رابطه دلبستگی به والدین و همسالان با کمال‌گرایی و عملکرد تحصیلی در دانش‌آموزان پسر دبیرستان‌های دولتی شهر ایلام، مجله مطالعات روانشناسی تربیتی. *مجله مطالعات روان‌شناسی تربیتی*، ۱۰(۱۷)، ۵۰-۲۳.
- پرویزی، ر؛ و صادقی، م. (۱۳۹٦). بررسی رابطه بین ابعاد الگوهای ارتباطی خانواده، سبک های دلبستگی و کیفیت زندگی در دانش‌آموزان مقطع راهنمایی. *فصلنامه مطالعات روان‌شناسی و علوم تربیتی*، ۲(۱۵)، ٦۸-۵۵.
- پناهی، ر؛ رضایی، ز؛ تیموری، پ؛ نوری، ب؛ نوری، ا؛ احمدی، ع؛ و قادری، ن. (۱۳۹۷). عوامل مرتبط با رفتارهای پرخطر در دانش‌آموزان شهر سنندج براساس الگوی اعتقاد بهداشتی. *آموزش بهداشت و ارتقای سلامت*، ٦(٤)، ٤۰۲-۳۹۳.
- توکلی، ن.، جمهری، ف؛ و فرخی، ن. ع. (۱۳۹۳). رابطه سبک‌های دلبستگی و ترس از ارزیابی منفی با اعتیاد به اینترنت در دانشجویان، *فصلنامه فناوری اطلاعات و ارتباطات در علوم تربیتی*، ۵(۲)، ۷۷-٦۱.
- جوادی، ب. ا؛ زابلی، پ؛ و الله وردی، ن. (۱۳۹۵). پیش‌بینی رفتارهای پرخطر بر اساس تاب‌آوری و سبک‌های دلبستگی نوجوانان دختر متوسطه دوم شهرستان شهریار. *پژوهش‌های انتظامی-اجتماعی زنان و خانواده*، ٦(۱)، ۱۱۸-۱۰۱.
- حسین خانزاده، ع. ع؛ طاهر؛ م؛ حیدری، ح؛ محمدی، ح.، یاری، ع. م؛ و همتی، ف. (۱۳۹٤). نقش راهبردهای خودنظم بخشی و توانایی خودکنترلی در تبیین سبک های حل مسئله. *مجله علمی دانشگاه علوم پزشکی ایلام*، ۲۳(۳)، ۱۲۲-۱۰۹.
- خانجانی، م؛ قنبری، ف؛ و نعیمی، ا. (۱۳۹۸). بررسی ارتباط کارکرد خانواده، سبک دلبستگی و سبک‌های تربیتی والدین با اعتیاد به اینترنت در نوجوانان. *فرهنگ مشاوره و روان درمانی*، ۱۰(۳۷)، ۱٤۲-۱۲۱.
- دلالتگر لنگرودی، ک؛ حسین خانزاده، ع. ع؛ طاهر، م؛ و مجرد، آ. (۱۳۹۷). نقش هیجان پذیری و توانایی خودمهارگری در تبیین رفتارهای پرخطر در دانش آموزان. *فصلنامه سلامت روان کودک*، ۵(۱)، ۳۵-۲۵.
- رضایی جمالویی، ح؛ حسنی، ج؛ و نورمحمدی، م. (۱۳۹۸). نقش سبک‌های دلبستگی در رفتارهای پرخطر نوجوانان پسر مقطع متوسطه دوم. *دانش و پژوهش در روان شناسی کاربردی*، ۲۰(۱)، ۱۲۱-۱۱۲.

[Downloaded from ijndibs.com on 2026-11-23]

- کاشانکی، ح؛ قربانی، ن؛ و حاتمی، ج. (۱۳۹۵). بررسی ارتباط فرونشانی احساسات و علائم جسمانی و روانی با توجه به نقش خودشناسی انسجامی، بهوشیاری و شفقت خود، جامعه پسندی و خود کنترلی. *فصلنامه پژوهش‌های کاربردی روان-شناختی، ۷*(۳)، ۷۰-۵۰.
- محمدخانی، ش؛ یگانه، ط؛ و کریم‌پور، ک. (۱۳۹٤). نقش جهت‌گیری‌های مذهبی و خودکنترلی در پیش‌بینی آمادگی اعتیاد به مواد مخدر. *مجله سلامت و مراقبت، ۱۷*(۳)، ۲۵۹-۲٤۸.
- موسوی مقدم، س. ر. ا؛ نوری، ط.، خدادای، ط؛ احمدی، اس؛ و غیاثی، غ. ر. (۱۳۹٦). رابطه اعتیاد به اینترنت و خودکنترلی با سلامت روان در دانشجویان دانشگاه علمی-کاربردی شهرستان ایلام. *مجله دانشکده بهداشت و انستیتو تحقیقات بهداشتی، ۱۵*(۱)، ۸-۱.
- ناصر قلی بافقی، ن؛ ملایی، ح؛ و حسن زاده، ع. (۱۳۹۵). پیش‌بینی هوش هیجانی و سازگاری اجتماعی بر اساس سبک‌های دلبستگی. *مجله علمی دانشگاه علوم پزشکی سبزوار*. ۲۳(۳)، ٤۰۵-۳۹۸.
- نیازی، م؛ عباس زاده، م؛ و سعادتی، م. (۱۳۹٦). ساخت و روایی یابی مقیاس رفتارهای پر خطر (مورد مطالعه جوانان ۳٤-۱۵ سال شهر تبریز). *فصلنامه اعتیادپژوهی، ۱۱*(٤۳)، ۵۰-۳۱.
- Chen, L., Hu, N., Shu, C., & Chen, X. (2019). Adult attachment and self-disclosure on social networking site: A content analysis of Sina Weibo. *Personality and individual differences*, *138*, 96-105.
- Collins, N.R., & Read, S.J. (1990). Adult attachment, working models, and relationship quality in dating couples. *J personal soc psychol*, *58*, 644–663.
- Du, J., Van Koningsbruggen, G. M., & Kerkhof, P. (2018). A brief measure of social media self-control failure. *Computers in human behavior*, *84*, 68-75.
- Duckworth, A. L., Taxer, J. L., Eskreis-Winkler, L., Galla, B. M., & Gross, J. J. (2019). Self-Control and Academic Achievement. *Annual review of psychology*, *70*, 373-399.
- Eichenberg, C., Schott, M., Decker, O., & Sindelar, B. (2017). Attachment Style and Internet Addiction: An Online Survey. *Journal of medical internet research*, *19*(5).
- Fuchshuber, J., Hiebler-Ragger, M., Kresse, A., Kapfhammer, H. P., & Unterrainer, H. F. (2019). The influence of attachment styles and personality organization on emotional functioning after childhood trauma. *Frontiers in psychiatry*, *10*, 643.
- Fullerton, C., Lane, A. M., Nevill, A. M., & Devonport, T. J. (2018). Does the Brief Self-Control Scale Assess Relatively Stable Individual Differences in Self-Control Among Endurance Athletes?. *Journal of sport behavior*, *41*(1).
- Holt, R., Kornhaber, R., Kwiet, J., Rogers, V., Shaw, J., Law, J., & Cleary, M. (2019). Insecure adult attachment style is associated with elevated psychological symptoms in early adjustment to severe burn: A cross-sectional study. *Burns*.
- Kim, H. M., & Miller, L. C. (2020). Are insecure attachment styles related to risky sexual behavior? A meta-analysis. *Health Psychology*, *39*(1), 46.

[Downloaded from ijndibs.com on 2026-11-23]

- Lavin, R., Bucci, S., Varese, F., & Berry, K. (2019). The relationship between insecure attachment and paranoia in psychosis: A systematic literature review. *British Journal of Clinical Psychology*.
- Liu, L., Wang, N., & Tian, L. (2019). The parent-adolescent relationship and risk-taking behaviors among Chinese adolescents: The moderating role of self-control. *Frontiers in psychology*, *10*.
- Mikulincer, M., & Shaver, P. R. (2019). Attachment orientations and emotion regulation. Current Opinion in Psychology, 25, 6-10.
- Phillips, J. M., Branch, C. J., & Simpson, T. Y. (2018). Familial Attachment and Behavioral Risk Factors among Middle School Adolescents. *Journal of Adolescent Health*, *62*(2), S129-S130.
- Pilarska, A., & Baumeister, R. F. (2018). Psychometric properties and correlates of the Polish version of the Self-Control Scale (SCS). *Polish psychological bulletin*, *49*(1), 95-106.
- Polaschek, D. L., & Wong, S. C. (2020). High-Risk Psychopathic and Violent Offenders. *The Wiley Handbook of What Works in Violence Risk Management: Theory, Research and Practice*, 369.
- Suri, S., Garg, S., & Tholia, G. (2019). Attachment Style, Perceived Social Support and Loneliness among College Students. *IJISSH*, *4*(5), 135-143.
- Tangney, J. P., Baumeister, R. F., & Boone, A. L. (2004). High self-control predicts good adjustment, less pathology, better grades, and interpersonal success. J*ournal of personality*, *72*(2), 271-324.
- Wambua, G. N., Obondo, A., Bifulco, A., & Kumar, M. (2018). The role of attachment relationship in adolescents' problem behavior development: a cross-sectional study of Kenyan adolescents in Nairobi city. *Child and adolescent psychiatry and mental health*, *12*(1), 27.
- Zakhour, M., Haddad, C., Salameh, P., Akel, M., Fares, K., Sacre, H., & Obeid, S. (2020). Impact of the interaction between alexithymia and the adult attachment styles in participants with alcohol use disorder. *Alcohol*, *83*, 1-8.

[Downloaded from ijndibs.com on 2026-11-23]

The relationship between attachment styles and self-control with high-risk behaviors among female students' high schools of Tehran city

Abstract

The purpose of this study was to relationship between attachment styles and self-control with high-risk behaviors among female students' high schools of Tehran city .The descriptive- correlation method was used. The statistical population consists of all the female students' high school east of city in year academic 2017-2018 to 82099 female students. In this study, according to Cochran formula, 382 female students were selected as samples. Multistage sampling method was used in this research and they were asked to fill in the high-risk behavior scale of Niazi, Abbaszadeh and Saadati (2017), adult attachment scale Collins & Read (1990) and self-control scale of Tangney, Baumeister and Boone (2004). The data were analyzed by tests of Pearson correlation and multivariate regression by enter method. Findings showed that there was significant correlation between early maladaptive schemas with critical thinking (P<0/01). There was a negative and significant correlation between difficulties in emotion regulation with critical thinking (P<0/01). There was a positive and significant correlation between attachment styles and self-control with high-risk behaviors (P<0/01). Regression analyses also revealed that 70% of variance of high-risk behaviors was explained by attachment styles and self-control. Based on the results of the present study on the predictive power of attachment styles and self-control in high-risk behaviors in adolescent girls in order to prevent high risk behaviors among adolescent girls, it is recommended to conduct interventional research projects to train parents on the problematic areas.

Keywords: *high-risk behaviors, attachment styles, self-control*

[Downloaded from ijndibs.com on 2026-11-23]